

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԵՄԵՅԵՐԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Հ ի Մ Ն Ա Գ Ի Ր Գ Ի Ր Գ Ի Ր Ա Ր Ծ Ր Ո Ւ Ն Ի

Տարեկան գինը 10 բուրլի կէս տարւանը
6 բուրլի
Առանձին համարները ԱՄԵՆ՝ ՏԵՂ 5 40Պ.
Քիֆիստում գրվում են խմբագրատանը.
Մեր հասցեն՝ Тифлиси, редакция «Мшакъ»
Сергиевская ул., № 5.
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Խմբագրատան տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).
Յայտարարութիւնը ընդունվում է առկա լիզով
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խմբագրութիւնը տողատուրով 10 կոպէկ.
Տպարանի տէլէֆօն № 228.

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ 1910

(38-րդ ՏԱՐԻ)
ԲԱՅՎԱԾ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 բուրլի է, 11 ամսականը՝ նոյնպէս 10 բ., 10 ամսականը՝ 9 բ., 9 ամսականը՝ 8 բ., 8 ամսականը՝ 7 բ., 7 և 6 ամսականը՝ 6 բ., 5 ամսականը՝ 5 բ., 4 ամսականը՝ 4 բ., 3 ամսականը՝ 3 բ., 1 ամսականը՝ 80 կ. և 20 կ. դրամի ծախք:
Ամենկիսի բաժանորդները պիտի վճարեն տարեկան 6 դրամ. Եւրոպայի բաժանորդները՝ 120 դրամ:
Հասցէները փոխելու համար պէտք է ուղարկել նաև հին հասցէն և մինչոյն ժամանակ 40 կ. նամակագրում:
Ի նկատի ունենալով, որ ուշ բաժանորդագրելու պատճառով ստեղծվում են մի շարք տեխնիկական անյարմարութիւններ, որոնք զրկում են խմբագրութեանը հնարաւորութիւնը յաշիւարկի 1-ին կանոնադրապէս թերթին ուղարկել բաժանորդներին, ուստի խնդրվում է բաժանորդ գրելի ցանկացողներին վաղորդող գիծով գրելով հասցէները պարզ և ճշգրիտ. Հ.Յ. Բաժանորդները խնդրվում է կցցնել փոխադր. բանկի վրա նախկին սպա-գրված հասցէն իր վրա ունեցած համաձայն:
Մեր հասցէն՝ ТИФЛИСЬ, Редакція «МШАКЪ». Արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal «MSCHAK».
Ա.ՊԱՐԻԿԻ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

ԳԵՂՈՒՆԻ

Վենետիկի Միսիոնարեան Միաբանութիւնը անտարբեր չէ կարող մնալ Ա. Կանայի որբերէն «օգնութիւն, հաց, զգեստ» ազգայնականի դիմաց, և որոշած է, ինչպէս ծանուցվել է, հրատարակել «ԳԵՂՈՒՆԻ» շքեղարուեստ և պատկերազարդ ժողովածուն և հատկապէս յայտնաբերել այդ թշուառներին, որոնց հայրերը և եղբայրները իրանց արիւնքը տուին օսման հերկի կամարի վրա կարմիր տառերով գրելու համար՝ սահմանադրութիւն:
Խմբագրութիւնը որեւէ շանք պիտի չը խնայէ «ԳԵՂՈՒՆԻ» շքեղութեամբ հրատարակ հանելու համար, որին արդէն խոստացած են իտալացի, ֆրանսիա- յիշ, ռուս, գերմանացի, թիւրք և այլ յայտնի գրագէտներ ժամանակցել:
Սակայն որպէս զի կարելի լինի շուտով սպառել հազարաւոր օրինակները և ամօթելանք հայ որբերէնին այլ և չը տոկալէք իրանց նիւար ձեռքը կարգա- ռարել զէպի մեզ, հարկաւոր է, որ «Մշակ» ընթերցողները, ամեն գիւղի և բաղաւթի ազգայնական, խմբակներ կազմեն և հայ հասարակութեան մէջ բաժա- նորդներ ստորագրել տան և անուանենք ուղարկեն մեզ՝ գրամի հետ միասին ուղարկելու «Վենետիկ» «Գեղունի» խմբագրութեան:
Ամեն մի անձն, ով կը վճարէ 4 բուրլի կը ստանայ «ԳԵՂՈՒՆԻ» ծուցակ և դրամ ուղարկել «Մշակ» խմբագրութեան հասցէով:
Զեքը կըրցնում մեր յոյսը, որ հայ հասարակութիւնը Ռուսաստանում է սէր կրիկիայի որբերէնին արձագանք կը տայ այս կոչին:
(Հ. Զ.) (առ.) 1187. 5-4

Ծրամտաւ ոչ մի ֆարբեկ չէ կարող մրցել՝ ՅԱՏԿՈՒԹԵԱՆ
կողմից՝ վերջերս բաց թողնված պապիրոսներին հետ—
ДРУЖБА И ТОВАРИЩЬ 20 ՅԱՏԵ 5 40Պ.
ԱՄԵՆ ՕՐ ՍՊԱՌՎՈՒՄ Է
200,000 ՀԱՏ
Վաճառվում է ամենուրեք
ԾԽԱՄ. ՅԱՐ. Ն. Ի. ԲՈՋԱՐԱՋԵԱՆՅԻ և ՈՐԴԵՐԵՐԻ
(հ. 4.) (առ.) 1222. 10-1

ՀԱՅՈՑ ԹԱՏՐՈՆ
ԱՐՏԱՍԱԿԱՆ ԸՆԿ. ԹԱՏՐՈՆՈՒՄ
Հայ գերատառնական ընկերակցութիւնը
Երկուշաբթի, նոյեմբերի 16-ին,
Յօրուս Կանանց Որբանոցում Ընկե-
րութեան Անդրադրուած
կը ներկայացնէ
I
Դեղեցկունու խորհրդաւոր
պայմանը
II
ԲԱՐԻ ԴԱՏԱԿՈՐԸ
Կամ. 3 դրոմ, Բրտոնի, Բարդ. Ղ. Տիրացեանի.
III
ՇԵՂՎԱԾՆԵՐ
Կամ. 1 զորմ, հեղ. Մ. Մանուկեանի.
Մասնակցում է ամբողջ խումբը:
Տեղերի գները բարձրացված են:
Սկզբնական ամբողջ 8-ին
Բեմադրութիւն՝ առ. ՄԱՅՈՒՐԵԱՆ
(առ.) 1221. 3-1

Ամեն մարդ, ում համար թանկ է
մեր առաջադիմութիւնը և մեր երկրի
կուլտուրական զարգացումը, պէտք է
ամեն շանք զործ գին հանելու հա-
տարակութիւնը այն անտարբերութիւ-
նից և տարտամ տրամադրութիւնից,
որոնց մէջ նա բնկել է իր հաւա-
նութեան մեծ երեւոյթները և զաղա-
փարական հիասթափութիւնից յետոյ:
Այո, ամենուրեք պէտք է հնչի յո-
գորդ, արթնացող, անկեղծ ձայնը՝
— Մի փախչէ՛ք ձեր բարոյական
պարտաւորութիւնների կատարումից:
— Մի թողէ՛ք, որ դպրոցը, գրա-
կանութիւնը, թատրոնը, բարեգործա-
կան և ուրիշ հասարակական հիմնա-
րկութիւնները վտանգվեն և դուրի միա-
լով բարոյական և նիւթական աշակ-
ցութիւնից՝ քայքայվեն ու աւերվեն:
— Թողէ՛ք վստուքեան ուղին և
հանդէս եկէ՛ք կրկնակի եռանդով ոչ
միայն վերականգնելու այն, ինչ որ
խախտված է, այլ և ընդարձակելու
և խորացնելու մեր նորարարող առա-
ջադիմութեան շարժումը:
Մի հասարակութիւն, որ ուզում է
ապրել պէտք է երբեք թող չը տայ,
որ վտանգվեն այն ոյժերը և այն
գործծները, որոնց կախված է նրա
զարգացման ապահովութիւնը:
Մասնակցել իրան անտարբերութեան,
հասարակութիւնը մինչոյն է թէ դա-
գալ է պատասխանում իր համար և իր
տխուր վախճանի դատապարտութիւնն
է կատարում:
Ոչ չէ կարելի հաշտվել այդ վիճակի
հետ:
Պէտք է ամբողջ եռանդով և անձ-
նուիրութեամբ հասարակութեան մէջ
եղած կենդանի տարրերը և բանիմաց
անհատները բուժեն թուլացած, լքված
սրտերը և յորդորեն նրանց զէպի կա-
նոնաւոր ուժեղ գործունէութիւն, որ-
պէսզի վերականգնուի ամբողջ հա-
սարակական կազմակերպումը:
Եւ թող հասարակութիւնը մի բանի
մէջ հաստատ համոզվի, որ երբ նա
ինքը իր ամբողջութեամբ հանդէս գալ
գիտակցական ոյժով և կուլտուրական
գործութեամբ, այն ժամանակ կենդիւր
բացասական ազդեցութիւնները իրանց
իրանց կանոնաւոր, ոչ մի հող չը
գտնելով իրանց զարգացման և արտա-
յայտութեան համար:
Պէտք է հասարակութիւնը ոչ միայն
համոզվի, այլ և իրական գործունէու-
թեամբ ապացուցի, որ բացասական
երեւոյթները պատճառով հասարակա-
կան թանկարէն շանք զործ ոչ
միայն սխալ արտաբանութիւն է, այլ
և հասարակական արտաքին մի
գործող արտայայտութիւն:
Անհատ և ուղիւն աշխատանք, ան-
զրուրի և անընդհանր եռանդ, գիտակցի
և խոսուն գործունէութիւն—այն ինչը
չը պէտք է պակսի մի հասարակութեան
մէջ, որ ունի հասուն կուլտուրական
նպատակներ և իրական կամենում է
ապրել այս աշխարհում և պատկանելի
տեղ բռնել մարդկային բնութեան մէջ:
Ա. Գալանթար

Միսիոնարների զանգի մանկու ժամա-
նակ չէին արժանապատեանք սկսեցին
բացադանութիւններ անել, սակայն
հանգստութիւնը շուտով վերականգն-
վեց:
Լոնդոն, 11 նոյեմբերի
Լորդերի պալատում երէկ շարունակ-
վեց ֆինանսական բիլլի ըննութիւնը:
Արտասանվեցին մի քանի ձեռք յօ-
գուտ և զէմ օրինագիծ: Գուէարկու-
թիւնը կը լինի նոյեմբերի 12-ին:
(Հ. Գ.)
Պարիզ, 11 նոյեմբերի
Մարոկկոյի հարցի առիթով յետա-
գալ վիճարանութիւնների ժամանակ
Պիշոնը յայտնեց, որ Եւրոպայի միա-
ձայն հաւանք Սպանիայի գործերը
կըրպը Մարոկկոյում: Ապա Պիշոնը ա-
սաց, որ Ֆրանսիան մաքրելու է
Շառաւ շրջանը, երբ Մարիշէի կաղ-
մակերպված վիւրաւորական ոյժերը կա-
րող կը լինեն կարգ ու կանոն պաշա-
պանել: Պիշոնը ընդգծեց Գերմանիայի
լոյսով վերաբերմունքը:
Պալատը ընդունեց կառավարութեան
բացատրութիւնները գոհացուցիչ և 12
միլիոն յատկացրեց լրացուցիչ կերպով
Մարոկկոյում գործողութիւնները շա-
րունակելու համար: (Հ. Գ.)

Պետերբուրգ, 11 նոյեմբերի
Պաշտօնից արձակվում է, համաձայն
խնդրագրի, առևտրի մինիստր Տիմի-
րեաշվիլ, դատարանով պայտար օրը-
հօֆմէյստը:
Առևտրի մինիստր նշանակվեց պե-
տական բանկի կառավարիչ Տիմաշվիլ:
(Հ. Գ.)
Սիմֆերոպոլ, 11 նոյեմբերի
Ուժեղ հեղեղը ծածկեց Բելվէի կա-
յարանը: Գնացքները երթևեկում են
անգափառութեամբ: Բնակիչներին և
գոյրը փրկելու համար պահանջվում են
զօրքեր և ծածկ: Եւ Սեֆաստօպոլից: Երկ-
րորդ հեղեղը ծածկեց քաղաքի հար-
թավայրերը, երկաթուղագիծը և ու-
սակալ գիւղերը: (Հ. Գ.)
Վիեննա, 11 նոյեմբերի
Պատգամաւորների պալատը վերսկը-
սեց պարագլուխները և քննեց մի
շարք հերթական առաջարկութիւններ:

Պետերբուրգ, 11 նոյեմբերի
Պաշտօնից արձակվում է, համաձայն
խնդրագրի, առևտրի մինիստր Տիմի-
րեաշվիլ, դատարանով պայտար օրը-
հօֆմէյստը:
Առևտրի մինիստր նշանակվեց պե-
տական բանկի կառավարիչ Տիմաշվիլ:
(Հ. Գ.)
Սիմֆերոպոլ, 11 նոյեմբերի
Ուժեղ հեղեղը ծածկեց Բելվէի կա-
յարանը: Գնացքները երթևեկում են
անգափառութեամբ: Բնակիչներին և
գոյրը փրկելու համար պահանջվում են
զօրքեր և ծածկ: Եւ Սեֆաստօպոլից: Երկ-
րորդ հեղեղը ծածկեց քաղաքի հար-
թավայրերը, երկաթուղագիծը և ու-
սակալ գիւղերը: (Հ. Գ.)
Վիեննա, 11 նոյեմբերի
Պատգամաւորների պալատը վերսկը-
սեց պարագլուխները և քննեց մի
շարք հերթական առաջարկութիւններ:

ԱՊՍՏՈՒԹԻՒՆՈՒՄ ՓՈՐՁ ԱՌԷՆՔՈՒՄ
Մի նոր փորձ եղաւ ապստամբութիւն
յարուցանելու Աթէնքում: Մայրաքաղաք
կառավարութեան պատկանող մի բանի երի-
տասարդ օֆիցերներ փորձ փորձեցին, թէ
պէտ և անաջող, կրկնել Տիպալոսի արա-
ծը: Զինուորական զանակցութեան անդամ-
ները չափաւոր ժամը իր պայրութիւն է յայտ-
նում իր ընկերակիցներին: Սակայն այդ
պատճառական բողբոջ ապագայ է այն բա-
նի, թէ որքան անգործ է լիզան յունական
զօրքի օրէ-ցօր անող քաղաքական առաջ:
Տիպալոսի բանտարկված ընկերի մասին
լրագրները հաղորդում են, որ բանտարկ-
վածները շատ ուրախ կենան են անցկաց-
նում բանտում, ընդունում են ծանօթների
և ազգականների այցելութիւնները և ա-
մենին չեն դուռ, որ իրանք ծանր պա-
տախտաւորութեան են ենթարկվելու ի-
րանց արբերի համար: Նրանց գործի
ընտրութիւնը աւարտված է, գործը կեն-
թարկվել երկուստեքի դատին, որոնց
բարեացակամ վճիռ վրա կատարվապէս
վստահ են յեղափոխական օֆիցերները:
Յունաց կառավարութիւնը որոշեց գնել
երկուրդ մեծ զրահակիր նաւ. երկուրդ
մեծ զրահակիր նաւը կը կառուցվի Ալգիրա-
յում և կը նստի 26 միլիոն: Այդ գումարը
նուրիւ է մի հարուստ յոյն:

Պետերբուրգ, 11 նոյեմբերի
Պաշտօնից արձակվում է, համաձայն
խնդրագրի, առևտրի մինիստր Տիմի-
րեաշվիլ, դատարանով պայտար օրը-
հօֆմէյստը:
Առևտրի մինիստր նշանակվեց պե-
տական բանկի կառավարիչ Տիմաշվիլ:
(Հ. Գ.)
Սիմֆերոպոլ, 11 նոյեմբերի
Ուժեղ հեղեղը ծածկեց Բելվէի կա-
յարանը: Գնացքները երթևեկում են
անգափառութեամբ: Բնակիչներին և
գոյրը փրկելու համար պահանջվում են
զօրքեր և ծածկ: Եւ Սեֆաստօպոլից: Երկ-
րորդ հեղեղը ծածկեց քաղաքի հար-
թավայրերը, երկաթուղագիծը և ու-
սակալ գիւղերը: (Հ. Գ.)
Վիեննա, 11 նոյեմբերի
Պատգամաւորների պալատը վերսկը-
սեց պարագլուխները և քննեց մի
շարք հերթական առաջարկութիւններ:

Պետերբուրգ, 11 նոյեմբերի
Պաշտօնից արձակվում է, համաձայն
խնդրագրի, առևտրի մինիստր Տիմի-
րեաշվիլ, դատարանով պայտար օրը-
հօֆմէյստը:
Առևտրի մինիստր նշանակվեց պե-
տական բանկի կառավարիչ Տիմաշվիլ:
(Հ. Գ.)
Սիմֆերոպոլ, 11 նոյեմբերի
Ուժեղ հեղեղը ծածկեց Բելվէի կա-
յարանը: Գնացքները երթևեկում են
անգափառութեամբ: Բնակիչներին և
գոյրը փրկելու համար պահանջվում են
զօրքեր և ծածկ: Եւ Սեֆաստօպոլից: Երկ-
րորդ հեղեղը ծածկեց քաղաքի հար-
թավայրերը, երկաթուղագիծը և ու-
սակալ գիւղերը: (Հ. Գ.)
Վիեննա, 11 նոյեմբերի
Պատգամաւորների պալատը վերսկը-
սեց պարագլուխները և քննեց մի
շարք հերթական առաջարկութիւններ:

Պետերբուրգ, 11 նոյեմբերի
Պաշտօնից արձակվում է, համաձայն
խնդրագրի, առևտրի մինիստր Տիմի-
րեաշվիլ, դատարանով պայտար օրը-
հօֆմէյստը:
Առևտրի մինիստր նշանակվեց պե-
տական բանկի կառավարիչ Տիմաշվիլ:
(Հ. Գ.)
Սիմֆերոպոլ, 11 նոյեմբերի
Ուժեղ հեղեղը ծածկեց Բելվէի կա-
յարանը: Գնացքները երթևեկում են
անգափառութեամբ: Բնակիչներին և
գոյրը փրկելու համար պահանջվում են
զօրքեր և ծածկ: Եւ Սեֆաստօպոլից: Երկ-
րորդ հեղեղը ծածկեց քաղաքի հար-
թավայրերը, երկաթուղագիծը և ու-
սակալ գիւղերը: (Հ. Գ.)
Վիեննա, 11 նոյեմբերի
Պատգամաւորների պալատը վերսկը-
սեց պարագլուխները և քննեց մի
շարք հերթական առաջարկութիւններ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅՈՑ ԸՆԴՈՒՆ ԵՒ ԿՐՈՆԸ ՊԵՏԱԿԱՆ
ԴՊՐՈՑՆԵՐՈՒՄ

Այժմ, երբ նորին Ս. Օժոթեան հոգա-
րեց մէկն էլ պարզական գործն է ու երբ
անկասկած արդէն մի յայտարարել կը ըն-
վեն ազգային դպրոցները, արժէ ուշադրու-
թեան առնել նաև պետական դպրոցների
հայր լեզուն ու կրօնը: Երջանկալիքաւոր
Հայրիկն այդ մասին 1905 թ.ին մի կօն-
գալով կարգադրութիւն ունի պարծ, որը
սակայն կարգադրութեան սահմանից չը
թեւակոխեց գործնական շրջանը: Գաւառ-
ներում, ուր ազատ գեղջիկ միջոց չունի
ձեռնարկ դպրոց պահելու, պետական դպր-
ոցները շատ տեղ կարող են մեծ ծաւա-
լութիւն մատուցանել տեղական մատուղ
սերնդի մայրերի լեզուն ու կրօնին, եթէ
այդ առարկաներն աւանդէին կօմպետենա
անձինք. բայց ամենքիս յայտնի է, որ ա-
պաշտուն կը ծնուողները պատճառով այդ
առարկաները պետական դպրոցներում մի-
միայն անունով գոյութիւն ունեն և գի-
րական մեր տէր-բաւաններն այնտեղ ոչ
թէ ուսուցիչներ են, այլ միայն խրտուխա-
կներ: Գոյութիւն ունեցող կարգերն ու հա-
զամանքներն էլ այնպիսի են, որ ձեռք-
հաս, բայց ոչ հոգեւորական անձինք չեն կա-
րող փոխարինել մեր Տէր-Թօթիկներին
Այսպէս, օրինակ, այդ դպրոցներում ոչ
վարձատրութիւն կայ բարար, որ կարող
մարդիկ ձգտեն այնտեղ ուղի դրսեւորել, և
ոչ էլ օրէնքն է ապագայի տալիս աշխար-
հականներին: Իսկ պետական դպրոցների
ստանդարտն ու վերափոխողները նոյնիսկ
ուղղակի փայտաւոր են մեր ազէտ կրօ-
նաստիչներին՝ միանգամայն մոեւութեան
դատապարտելու հապտակով իրանց համար
ոչ ցանկալի հայոց լեզուն ու կրօնը: Եւ
զիտեմ, օրինակ, որ Դարբասի թիւ.
վերջին աւանդող Աշոտ եպ. յիշելու կօն-
գալի հիման վրա աշխատել է պետական
ժողովրդական դպրոցներում տգէտ կրօնու-
ստից բանաստեղծի փոխարէն նշանակել տա-
լու տեղի ձեռնառն աշխարհականների,
բայց Գանձակ նախագի շրջանային վերա-
տեսուել մերժել է նրան, որ համարող է,
թէ նա մերժել է հանդուցեալ կաթողիկո-
սին: Բայց որպէսզի պետական դպրոցների
հայոց լեզուն ու կրօնը դառնան էլ կանո-
նաւորվեն, ամենից առաջ, ուրեմն, կը հար-
կաւորվի ոչ թէ Հայրիկի արձակած կօն-
գալիներ նման պալլատով միջոցների դի-
մել: Այլ պետական դպրոցներում կրօնու-
ստից նշանակելու իրաւունքը զրաւել օրէն-
քով և կենտրոնացնել հոգևոր իշխանութեան
ձեռքում, այնպէս որ որեւէ տեսուչ իրա-
ւունք չունենայ հայ կրօնուստիչներ նշա-
նակելու կամ մերժելու կաթողիկոսական
կօնգալի հիման վրա արված կարգադրու-
թիւններն ու խնդիրները:
Այդ մի խնդիրը լուծելուց յետոյ, կը
մնայ մի ուրիշը—ուժեղի խնդիրը: Յայտնի
է, որ պետական ժողովրդական դպրոցի

ԵՏՈՐՈՅԷՆ էլ 120 ր. ուսնիկ է ստանում (դեռ բացի բնակարանից և վառարանից), կրծքապանակն էլ Այս շարքը դարձնում է անպարտաւոր, բայց այստեղ մեր յոյսը զանաւարանի վրա չը պէտք է դնենք, այլ աշակերտների ծնողներն են, որ այստեղ ևս պիտի ջրանհուն լինեն և ինչպէս որ յոյսնակ սովորութիւնն է դառած, որ աշակերտների ծնողները մի-մի բոլորի կամ ընկ աւելի փող են վճարում ամեն մի աշակերտի համար և դրա հետ պետական 120 ր. ուսնիկը զաւիտ հաւատարմութեամբ է մի քանի հարիւրիւր։ Անա այս սովորութիւնն է, որ ընդհանրացնելու է։

Սակայն պետական թէ ստորին և թէ միջնակարգ դպրոցներում ընդհանրապէս ամենամեծ շարքին այն է, որ նոյնիսկ պատարաստված ուսուցիչը չէ կարողանում արդիւնք ցոյց տալ ինչքան էլ նա աշխատում է։ Իրա պատճառն այն է ամենից առաջ, որ այդ դպրոցներում հայոց լեզուից շարքական երկու դաս կայ միմիայն, և երկրորդն էլ այդ առարկան պարտաւորեցուցիչ չէ օրէնքով, ապա ուրիշն և աւելորդ է նկատուում նաև աշակերտի կողմից, որը, շատ ցաւալի է ասել, համարեա ժամանակ չէ գործադրում այդ առարկան ուսանելու։ Անշուշտ մեծ ուշադրութեամբ պէտք է արժանանայ և այս խնդրի։

Իրեն տեղեկութիւն պէտք է աւելացնել, որ Ռուսաստանի յետափոխութեան օրերին, 1905 թւին, երբ մեր ծխական դպրոցները վերաբացման կարգադրութիւնն եղաւ, միաժամանակ մի շրջաբերական հրաման էլ դուրս եկաւ, պետական դպրոցներում աւանդւոյ օտարաբանները կըսնի և լեզուի դասերի մասին, որով թիւյացքովում էր լեզուի դասերը թիւն աւելացնել միջին վեց՝ շարքական և աւելացած դասերի համար միջոցներ հայթայթել դասատուին վարձատրելուն։ Այդ շրջաբերականով նոյն իսկ որոշված էր առաջին երեք տարվայ ուսումնի աւարտել մայրենի լեզուով, որը ինքն իր ժամանակին խոսքն չէր արտայայտու, այդ էլ շնորհիւ մանուկանոց ժողովրդական դպրոցների աւագ-ուսուցիչների վախճանութեան և թուլամարմութեան։

Այսպիսով, ուրեմն, ինչ մենք այստեղ ցանկալի ենք համարում հայոց լեզուի և կրօնի համար պետական դպրոցներում, իր ժամանակին դրանից շատ աւելին էին տուել միջ ուրեմն և համարակիցում ենք կարծելու, թէ Նորին Անգափառութիւնը կարող է պետական դպրոցներում հայոց լեզուն և կրօնը փրկել նախադասութիւնից։

Մերձիկ Արշակ Բ. Տէր-Ոսկանեան

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ՝ ԳՆԱԽԱՐԻՑ

Նուիսի, 1 հոկտեմբերի
Կովկասում կան անխիճներ, որտեղ անհրաժեշտ է երկաթուղու կառուցումը։ Այդ անխիճները մէկն էլ Նուիսին է իր ընդարձակ դատարանը։ Նուիսին, որ առևտրական քաղաք է, շնորհիւ ճանապարհների անշարժարութեան առաջ չէ գնում։ Ով եւթախ-Նուիսի տարեկան մի քանի անգամ գնում գալիս է, նա միայն համոզված կը լինի, որ անհրաժեշտ է Նուիսին կապել անդրբարկոկաստան երկաթուղիների հետ։

Ճանապարհի ավարտը տարածութեան վրա դուր էր հանդիպէր սպիւնի, ֆուր-գունների և ուղտերի կարաւանների, որոնք Նուիսից եւթախ և եւթախից Նուիսի անաղիք քանակութեամբ ապրանքներ են տեղափոխում։ Հաստատացած ենք, որ Նուիսին իր դատարանը շատ առաջ կը գնայ, եթէ երկաթուղին մուտք գործէ այս շրջանը։ Երկաթուղին նախադասութիւն էր տայ նուիսեցոյ՝ Նուիսում ապրելու և առաջադիմելու թէ նուիսական և թէ մատարակալ։

Վնագով է Կարեթիւնի երկաթուղին կառուցանել և համարեա թէ զբաղմունքը։

ԲԱՆԱՍՈՒՐԱԿԱՆ

ՊՈԼՈՆՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

Հոկտեմբեր 18-ին ժամանակ կը գտնեմ փոխադարձ այցելել զբաղմունք բարեկամներու։ Յովհաննէս Շահապարեանի «Հայերենից» խմբագրատան գաղափարն օտարերկրներէն վեր կելլեմ. գրքով ծանօթներէն մի-այն երեսուցի Օտանէ Բէքեյի կը գտնեմ, որուն հետ կը խօսիմք ամենուրեւ ծանօթ մեծ գիւնանագէտ Գրիգոր Օտանի գրականութեան վրայ, կը հարցնեմ, թէ ինչու մեծահասունը գրողներն երկերը հատորի մը մէջ չեն ամփոփուել, իր թիւը կը պատասխանէ, որ այդ փափաքին իրադրո՞ւմին կը հետապնդի։

Նոյն ինքն Ե. Օտան տեղական լրագրաց գրական ամբողջական մասին ինծի համա-կարծիք երեցաւ. սակայն մեր համոզումը այն է, որ տեղացի գրողներուն մէջ անպակաս չին պատրաստուած լաւ գրողներ։ Ամեն կողմէն կը լսեմ, որ ժողովուրդն անաւարտեր կը մնայ գրական յօդուածներու մասին։ Այս ցաւալի է, ժողովուրդը ինչ-նչին պէտք է վարձատրել իր ստղանդաւոր գրչիցները։ Այն պահուն, երբ գետնայի գրականութիւն մը ուղեցնէր ընդհանր լեզուի, ժողովրդակ. անաւարտութիւնը եկաւ կաթուածաւորեց գրական գերագոյն եռանդն ու կըրու-վը։ Մի անգամ ընդ միշտ ըմբռնելու է մեր ժողովուրդը, որ ցեղ մը առանց ինքնաւորոյն ընտրող գրականութեան բնաւ նշանակու-

ները սկսել են։ Երկաթուղին թիֆլիսից մինչև Ջաբաթայա է գնալու։ Նուիսում ոչ մի օրուս։ Նոյնպէս կարգացնէր լրագրե-ներում, որ շուտով եւթախից Շուշի կը կա-ռուցվի երկաթուղին, որը հնարաւորու-թիւն կը տայ թիֆլիսից Շուշի 10 ժամում գնալ։ Դարձեալ Նուիսում ոչ մի օրուս. նա մնում է հեռու, Դադասանի լեռներին կայած... Ո՞վ պիտի մտածի այս մասին, եթէ ոչ Նուիսիցին, բանիմայ նուիսիցին։ Ցանկալի էր, որ Նուիսիցիները բարի նա-խանքը շարժվի Կարեթիւնի և Դադասանի մօտիկ ապագայում կառուցվող երկաթու-ղիների ի տես։ Թող օտարաբանները նուիսե-ցի առաջադէմ և բանիմաց թուրք և հայ անձնաւորութիւնները միասին ընկ ըս-տեն։ Նուիսիցիներն են և միայնակ ոչ մի զինքն ուր հարկն է։ Հաստատացած ենք, որ եթէ գործին գլուխ անցնողներ լինեն, շուտով կարելի կը լինի գլուխ բերել։ 25-րդ անա-գին ծախսեր չեն հարկաւոր այդ գիծը կա-ռուցանելու համար։ Բաւական է 2—2½ միլիոն բոլոր։ Իսկ թէ քանի միլիոն օրուս կը տայ, այդ թողնում եմ նուիսիցիներին դատելու։ Եւթախից Նուիսի 75—80 վերստ է։

Մ. Բէգլարեան

ԳԻՒՂԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍՈՒՐԱԿԱՆ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

Երևան, 9 նոյեմբերի
Ինչպէս յայտնի է, Անդրկովկասի հայա-բնակ վայրերից շատերում առաջիկայ տարվայ ընթացքում պիտի բացվին մի շարք գիւղական բանիկներ, որոնց նախա-ձեռնութեան պատիւը պատկանում է Բ. Հ. Կուլաւորական Միութեանը։

Այժմ, ինչպէս լսում ենք, նոյն Միութե-թիւնը, աչքի առաջ ունենալով որ նախ նոր բացվելիք բանիկներ առանց փոքր ի շատէ պատրաստութեան հաշուարկների ան-կարող կը լինին կանոնաւոր շարունակել իրանց գործին ու դարձանալ, երկրորդ՝ որ նորացած բանիկներ միջոցների պակա-սութեան պատճառով չեն կարող դուրս մեծ առնելով հոտաւ հաշուարկ հրաւիրել։ —որոշել է այս տարվայ վերջին երևանում կազմակերպել երկրաբանային (գիտեմբերի 16—31-ը) հաշուարկական կուրսեր, որտեղ փոքր ի շատէ պատրաստութեան ունեցող գիւղացիք Ա. Շահապարեանի ղեկավարու-թեամբ պիտի կարողանան սովորել գիւղա-կան բանիկային հաշուարկութեան և գոր-ծադրութեան տարրական ձևերը։ Ուն-կնդիրները պիտի լինեն գիւղերից, որտեղ ապագայում է բանիկների բացումը։ Ցանկալի է, որ բացվելիք բանիկներ հիմնադրվելը նա-խօքը ընտրելն մի-մի, կամ երկու ան-ձնաւորութիւն և որոշակ ժամանակում (գիւլա. 15) ուղարկելին երևան վերադառնալ կուրսերը լսելու։

Չը մուսանաւոր ասել, որ կուրսերը լինե-լու են ձրի։ Թող շատագին գիւղացիք օգտ-վել յարմար առիթից։ Արոս

ՍՈՐՈՒՋԱՆԻ ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԿԱՐԻԲԸ

Անցեալ տարվանից Արեւի գոտուում հիմնվել են ուսու գաղթականների այն մա-տուս, ուր գլխաւորապէս բնակվում են հայեր։

Այդ գաղթականները, ուր աղատ հող կայ, առնում են գիւղացիական բանիկ օգ-նութեամբ, բայց որովհետեւ աղատ հողերի շատ մասն անշուր է, ուստի դժուար է լինում մեծ քանակութեամբ գաղթականներ տեղաւորել, թէև այժմ բանիկ գնել է բա-ւականին մեծ քանակութեամբ լաւ հողեր, որոնք պատկանում են Շիրվանի կիսանիւն և Կարախանեաններին։

*) Աղաթի կուրսեր նույնտեղան Միութեան ար-գէն երկու անգամ կազմակերպել է թիֆլիսում։ Ա.

Թիւն մը չունենալով, հայ ցեղը հեղինակ չլրջաւոր դարձաւոր նախադիմքը քաշելու համար սկսած էր ստեղծել հայ յասականիչ գրականութիւն մը. ժողովրդական անաւոր-բերութիւնը գայն արդէն ապրանքին մէջ կը խնդրէ։

«Հայերենից» խմբագրութիւնը ամեն ճիւղ թափած է վերակազմելու նախկին խմբագրա-կան մարմինը։ Արփիւր Արփիւրեանի պա-կասը կը զգացուի. սակայն արդէն մեծա-ստղանդ քրոնիկալի պակասը զգուլ է աւանաւարակ մեր ցեղային լրագրական առ-պարեզին մէջ. կը զայմանամ, թէ ինչու իր վրայ հիացողներն իրենց վարպետին ծրա-պէսն կուրեն շնորհ ու ուրախացայ, որ հին «Հայերենից» Ե. Օտանը նոր Հայերենից» խմբագրական կազմութեան մէջ ունի Եր-բուր գիւրք մը, վաճառ թէքեան և Ե. Օ-տանը գիւրք մը «Հայերենից» գրական ուժերն են, երկուքն ալ աւելի իրենց գրչին ետը։ Օտանը երգիծանքի ինքնակալն է, և թէ-քեան յիշողը նոր գրական ուժն հոգի վարպետներէն մէկը։ Հին «Հայերենից» մէջ խմբագրապետ Շահապարեան իր ետ բնաւ զգացուած չէր. իսկ նորին մէջ այդ ան-տեսանելի ենը կարկուտուն ու սիրուն յայտ-նի կըլլայ։ Անշուշտ գրական համոզիչ փաստացի ոճ մը ունի խմբագրական գրչիւ։ Շահապար իր նոր խմբագրական-ներով արժարժուն ժողովրդականութիւն մը կը վայելէ։

Ստամբուլի կողմերը համախմբուած են հայ խմբագրատունները. ամենին հինը «Հայերե-

Բայց, իշխանութիւնը վճռել է այդ դատարանները հեռացնել՝ տալով ջուր, շատ խոր հոսող թիւրքան գիտից, որը Կովկասի սարերից սկսելով՝ անցնում է Նուիս և Արեւի գաւառներով և խաւովում Կուր գետին։

Ինչպէս ասում են, ջուրը պիտի բարձ-րացնեն մերենաների միջոցով ձորից՝ մին-չև գաղթականների գիւղատեղը, և դա կար-ծեալով դուրս 40,000 ր.։

Շատ միլիթարական է, որ իշխանութիւ-նը մի բռնեմ՝ գաղթականների բարեկեցու-թեան համար մեծաքանակ գումար չէ ինա-շուս։ Սակայն մենք կարծում ենք, որ այդ ջրից մի մասը կը արվի և հայ գիւղացի-ներին, որոնք համարեա դուրի կը խնդու-լըին, Դա Մեծ-Սոյալու կոչվող գիւղէն է, որ հազարներ է ծախել իր աղբիւրի ջուրը աւելացնելու համար գնալան քանքանի-ները վրա, դժբաղդար, մինչև այժմ ա-պարդիւն։ Ջուրը չէ աւելացել, իսկ աղաւ-քանակութիւնը աւելանալով աւելի ևս սու-ժում է, մանաւանդ իգական սեռը, որ օր ու գիւրի հերթի է սպասում մի սափոր ջուր ստանալու համար։

Մենք քանիցս խորհուրդ ենք տուել այդ գիւղացիներին դիմել իշխանութեան, քանի որ այժմ ջրաբանական վարչութիւնն աստեան կայ Նուիսում այդ կողմերի համար, որ նրանց համար ջուր հանվի թէ խմելու և թէ գաշ-տելու ուղղութիւն նպատակով։ Բայց հաւի-թէ այդ բանը արված լինի, որովհետեւ այդ կողմերի գիւղացիները շատ յետ են մնացել և դուրի են գիւղական աշխարաց և մտա-ժող անձները։

Քանի որ իշխանութիւնը, կամ աւելի ճիշդն ասած՝ գիւղական բանիկ և ջրաբա-նական վարչութիւնը վճռել են մեծ քա-նակութեամբ ջուր բարձրացնել Սաղա-թա կոչված բերրի դաշտը, ուր ցանքս են անում մի քանի հայ գիւղեր, օրինակ՝ Մեծ և Փոքր Սօյալիկ, Ուղալաշ, Եւ-գուրու, Դադարաշի և այլն, որոնք անձիւ տարիները բաւականաչափ բերք չեն ստա-նում, ուստի այդ գիւղացիները պիտի խնդրանաւոր լինեն, որ նրանց ևս ջուր տան և, եթէ հարկաւոր է, խոտաւան ծախ-սերի մի մասն իրանց վրա վերցնեն, կամ ջրի տուրք վճարեն։

Բայց կան, արեւոք, վերոյիշեալ շատ յետ ընկած՝ գիւղերում բանիկայ և հեռատե-անձներ, որոնք մտածելն յիշուլ բնակիչ-ների բարեկեցութեան համար։

Կասկածելի է այդ, քանի որ մինչև այժմ նրանք չեն կարողացել ոչ թէ ոռոգել իւր-բայց ոռիկ հողը, այլ անգամ խմելու ջուր ունենալ։ Պիտի շնորհակալ լինել, որ նրանց հարկան են եկել ուսու գաղթականներ, որոնք ստիպել են պատշաճաւոր իշխանութեան՝ գլխաւորապէս բանիկ, որի գնած հողի վրա գիւղ են գցել, տալ ջուր՝ ապահովով, որ այլապէս պիտի յետ գաղթելին։

Ջուրը լինելու է։ Մտում է, որ հայ ընա-կիչները ևս կարողանան օգտվել այդ ջրից, և դրա համար այդ գիւղացիք պիտի լըջօրէն մտածեն և դիմեն անպայաջ ուր հարկաւոր է, որպէսզի ջուր ունենան։ Իսկ կուսնան միայն այն ժամանակ, երբ ջուր հանելու նրանք ի նկատի կառն-վեն, այսինքն այնպիսի քանակութեամբ ջուր կը հանվի, որ բաւարարութիւն կը տայ բոլորին։

Մի խօսքով վերոյիշեալ բազմաթիւ հայ աղգարնակութեան համար կեանքի և մաշ-վան հարց է ջրի հարցը։

Թող ու կարող է, օգնէ այդ խնդրի ինչով կարելի է, և այդ անիլ անպաղա-մինչև ջուր հանելը։ Ցիտոյ գուցէ արդէն ուշ լինի։ Բ. Արտաբեան

նիքը», Շահապարի «Հայերենից» է, որուն առաջին թիւը լոյս տեսած էր 13 յուլիս 1891-ին, որ ջարդերուն թուականով ջարդ ու փշուր կըլլայ և անոր աւերակին վրայ արեւին լճէն Օրմանան սրբապետ դուրս կը հանէր Բիւզանդ Բէկեանի «Բիւզանդիո-նը», որ հիմա պահպանողականներու օգնան է. խմբագիրը ճարտար է օգտակար ըլլալու պարագաններուն, անգլիական մամուլի պարզաբնութեամբ կը վարուի. իր այդ ձգտումը յայտնի է խմբագրականներուն մէջ, որոնք չենա՞յ ժողովուրդը կարեւոր-թիւն կուտայ։

Այդ թիւերէն գտա Ստամբուլի կողմերը կը հրատարակուին «Աւաւ», «Ժամա-նակ», «Գաղափար», «Կոհակ» պարբերա-կանները, իսկ «Շիրակ» գրական շարքա-թիւերը՝ Սիրեշէյի մէջ, սակայն մէկ քանի ամիսէ ի վեր՝ այն չէ տեսնել. պատ-ճառը հասարակութեան լրագրատուութեան է. հիմա լրագրատուութեան շրջանին և լրագրողը կը շահագործէ, իսկ գրագիտա-կան թիւերը կը տուէ։ Սակայն ուրախ եմ, որ «Շիրակ» խմբագրապետ վաճառ թէ-քեան մտադիր է անվիշտ շարունակելու իր սկսած շահեան գործունէութիւնը։

Ստամբուլէն չհեռացած՝ առաջին անգամն է որ կը տեսնեմ հիւսիսային շուր շէնք մը, արաբական ու կրթական խառն ճարտարա-պետութեամբ, երկու անկիւնները աշտա-մանական քիչ մը մղկերթի վերնութեամբ, մեծահասակ ընկճող պատկանկութեամբ, ոչ այնքան հրապուշդ։ Այդ շէնքը ստիճա-

ՊԵՏԱԿԱՆ ԴՈՒՐՄԱ

(Հետադրոյ)

Պետերբուրգ, 11 նոյեմբերի

6-րդ նիստը բացվում է Պետականի նա-խագահութեամբ։

Տեղական դատարանի բարենորոգման խնդրի վիճարանութիւններից յետոյ կար-գացվում է Դումայի 38 անդամների հա-րցապետութեամբ այն մասին, որ Սէլէցկիի նա-հանգապետը կարգադրել է փակել Օպոլի կաթոլիկների առանց և յանձնել ուղ-ղափառ հոգեւորականութեան։

Թեթի վիճարանութիւններից յետոյ ձայների մեծամասնութեամբ հարցապետութեամբ ըն-դացվում է։

Միւսիտների օթեակն է բարձրանում

առևտրի միւսիտները։

Լիւրց գիւղացիներում է Դումայի անդա-մների յայտարարութիւնը՝ հարցմունք ուղղե-լու առևտրի միւսիտներին այն առիթով, որ ապօրինաբար, ի խախտումն 1900 թ. մա-յիսի 14-ի կանոնների, նախարարները յանձնվել են զինեւր-մայօր Սինիսկինին Բագուի նահանգի Նիլա գիւղում, երբ-մէջուէր Մամոնտովին, Գալէնիշէ-Կուտու-գովին և Տօրապին։ Սուրբախում։ Ի խախ-տումն լեռնային կանոնադրութեան 587-րդ յօդուածի, յանձնվել են նաև Բիբի-Զէյը, Թի նախարարներ և Սալունիներ՝ Կովկասեան Ընդ, Շիխանին և Բառաւոնցովին (?) յանձն հաւատարմաւոր Արքեպիսկոպի։ Այդ հողերը արվել են առանց աւուրքների, Մամոնտովին առաջարկում է Դումային դիմել հարցապետութեամբ առևտրի միւսիտներին։

Բուէարկութեամբ հարցապետութեամբ միա-ձայն ընդունվում է։

Միւսիտներ իր պարտականութիւնն է հա-մարում առանձնապէս մանրամասն կանգ առնել ներկայ հարցապետութեամբ վրա։ Իր ճառում, որ տուած է մի ժամից աւելի, միւսիտներ երկար թարբում է և միւսիտ-րանում լեռնային կանոնադրութեան յա-տուկ յօդուածները և 1900 թ. մայիսի 14-ի ժամանակաւոր կանոնները, և այն եղբակա-ցութեանն է գալիս, որ ոչինչ ապօրինու-թեան կառավարութեան գործունէութեան մէջ չէ եղել։

Բուէարկութեամբ Դումայն որոշում է ան-միջապէս դիմել առևտրի միւսիտների բա-ցատարութիւնների քննութեան։

Ժամը 11-ին Դոմիտրիւկովի ճառի ժամա-նակ նիստը փակվում է։ Շարունակութիւնը կը լինի հետևեալ հինգշաբթի երեկոյան։ (Հ. Գ.)

ՅՕԻՈՒՏ ԱՂԱՆԱՅԻՆԵՐԻ

(Կոչ Գ. Չալիւշեանի)

Ստացանք՝ 1) Բառաւոնց, Գ. Չալիւշե-անի և այլոց գաղափարից՝ 10 ր., 2) Երե-ւանից, գիւնադիւրի 2-րդ դասարանի աշա-կերտ Գրիգորի Պօլոսեանից և եղբայրներից՝ 5 ր., 3) Երևանից, Վլա Աւետիսեանից՝ 5 ր., 4) Մալիկայից, Կարաբեանի հեռաւորի 1 գաւ. աշակերտ Արտաւազ Մաթիսեան-նից՝ 1 ր. 50 կ.։

Ստացանք՝ 1) Բալասանուց, Նիկոլայ Վարդանեանից՝ 10 ր. 58 կ., 2) Թիֆլի-սում, Մ. Բ., 3) Արտաւոնց, Զաւադ-րէի Բալուշեանից (սեւ տառնա՞ն նամակ)՝ 119 ր. 17 կ., 4) Մարտովից, Ստիվան Յովակիմովի ձեռքով հանգանակված՝ 9 ր. 60 կ., (նուրբեկ) Ս. Յովակիմովին՝ 3 ր., 10. Աւագան՝ 3 ր., 4. Անանեան՝ 1 ր. 50 կ., Ալեք. Արեւից՝ 1 ր., Ս. Պետրոսեան՝ 50 կ., Աւագանի երեկոյան՝ 45 կ., Վ. Արեւից՝ 15 կ., 5) Իրիւնայից, Վահան Մաթիսեանի ձեռքով հանգանակված՝ 6 ր.։

«Գ Ե Ղ Ո Ւ Ն Ի»

Վնեւտիկում հրատարակվելիք «Գիւղացի»

համար ստացանք՝ 1) Բագուից, Բալասան

նուած է Ստամբուլի աւազ և կեղծանական նամակատան համար։ Հոս առիթն է յիշելու, որ այժման թիւը սուրբանդակութիւնը ամեն շանք և դիւրութիւն ի գործ կը դնէ, որ ճշտութեամբ կառարարի նամակատարութիւնը։ Կապիտալ

